

המוסיקאי

כתב ב. ביאנקי
ציור א. נאסרוב

צייד זקן ישב על סף ביתו ומרט מיתר של כינור. הוא אהב מוסיקה והשתדל מאוד ללמוד לנגן. זה לא הצליח לו ביותר אבל הוא הסתפק במה שחשב למוסיקה. עבר לידו איכר שכנו ואמר לזקן "זרוק את הכינור וקח רובה. אתה מצליח טוב יותר ברובה ואני ראיתי לאחרונה דוב ביער." הזקן הניח את הכינור, ושאל את האיכר איפה ראה את הדוב. אחר כך לקח רובה ויצא ליער.

זמן מה הוא חיפש את הדוב אך לא ראה כל סימן ממנו. התעייף מהליכה והתיישב על גדם עץ.

שקט שרר ביער. לא נשמעו חריקות

ענפים ולא שירת ציפור כלשהי. אבל אז נשמע צליל "דינג!"
צליל יפה ונקי כזה, כאילו מיתר של כלי נגינה.

ואחרי כן שוב "דינג!"
השתומם הזקן "מי מנגן ביער על מיתרים?"

ומהיער נשמע שוב "דינג!"
הזקן קם מהגדם ובזהירות הלך לכוון שממנו נשמע הצליל. הוא יצא מרחבת יער קטנה. הזקן התגנב מאחורי עצים ורואה -

והזקן סיפר לאיכר איך הדוב ניגן על גזע
עץ שנהרס בסערה.

ברחבה עומד שריד גזע עץ שנהרס
בסערה. מהגזע בולטים גזרי עץ, ולפני
הגזע יושב דוב, תופס גזר אחד אליו
ועוזב. גזר העץ מתיישר, רועד ובאוויר
נשמע צליל "דינג!" כאילו מיתר כלי נגינה.
הדוב מוריד ראש ומקשיב.
גם הזקן מקשיב. גזר העץ שר יפה.
הצליל נפסק והדוב ממשיך, מושך בגזר
העץ ועוזב.
בערב האיכר עבר שוב ליד הצייד. הזקן
ישב עם הכינור שלו על סף ביתו, באצבע
משך מיתר אחד בלבד והמיתר שר
בשקט "דינג".
שאל האיכר את הזקן "ראית את הדוב?"
"ראיתי" ענה הצייד הזקן.
"וצדת אותו?"
"לא".
"איך זה? מדוע?"
"איך אצוד אותו כשהוא מוסיקאי כמוני?"